

A Takarékosági Bizottság meg akarja szüntetni a szegedi postaigazgatóságot?

A kereskedelmi kamara fölterjesztéssel fordult a kereskedelmi miniszterhez.

Nemrégiben sokat foglalkozott a nyilvánosság azzal a hírrel, hogy a Takarékosági Bizottság meg akarja szüntetni a szegedi egyetemet. Különböző értekezés után ez a vesztély elmulasztott és ma már ismét szilárdan áll a Ferenc József-tudományegyetem. Most pedig beavatott körök azt az értesítést kapták, hogy a Takarékosági Bizottság ismét haldios itéletet mondott ki egy másik szegedi intézményre. Ez alkalommal a szegedi postaigazgatóság megszüntetéséről van szó.

Szeged közlése, törvényhatósága, ipara és kereskedelme éveken át küzdött azért, hogy az ország második legnagyobb városában állítsanak fel postaigazgatóságot. Ez azonban csak akkor történt meg, amikor az összeomlás bekövetkezett. A szegedi postaigazgatóság pedig 1920 óta működik és sokszor előnyére van az egész szegedi iparnak és kereskedelemnek.

Szegedi illetékesek a napokban szereztek tudomást a Takarékosági Bizottságból kiszivárgó hírre és azonnal értesítették a kereskedelmi és iparkamarát. A kamara fölfogva a szegedi postaigazgatóság jelentőségét, ma azután alaposan megindokolt és terjedelmes fölterjesztéssel fordult a postaigazgatóság érdekében a kereskedelemügyi miniszterhez.

A fölterjesztés első sorban vázolja azt a nyugtalanságot és megdöbbenést, amit a Takarékosági Bizottság terve támasztott. A fölterjesztés megemlíti,

hogy nem lehetne egy szót sem szólni, ha az összes postaigazgatóságok megszüntetéséről volna szó, de most csupán a szegedire mondtak itéletet. Eppen azt a legnagyobb várost akarják ismét megfosztani egy intézménytől, amelyet leguőbb amugy is igen jelentős veszteségek értek. Szinte elképzelhetetlen, hogy a legnagyobb magyar vidéki városnak, amelynek van katonai körlet-parancsnoksága, csendőrkörlet-parancsnoksága, rendőr-főkapitánysága, egyeteme, püspöksége, vasúti üzletvezetősége, pénzügyigazgatósága, iskolai főigazgatósága stb. —, ne legyen elsőfokú postai hatósága.

Debrecennek, Pécsnek és Soponnak van Szegeden kívül még postaigazgatósága. A fölterjesztés kiemeli, hogy egyik megszüntetését sem kívánja, hanem kéri az egyik budapesti igazgatóságnak megszüntetését, hiszen a fővárosban a vezérigazgatóságon kívül három igazgatóság is van. Ezek az igazgatóságok fölölök a fővárosnak, így ha mindenáron redukálni kell az igazgatóságokat, szüntessék meg az egyik budapestit. Az intézmények centralizása ugy sem helyes, így a szegedi igazgatóság működése indokolt.

A kamara ezért arra kéri a minisztert, hogy nyugtassa meg a szegedi iparosokat és kereskedőket és akadályozza meg a szegedi postaigazgatóság megszüntetését. Érdekeltek körök igazolt érdeklődéssel várják a miniszter választát.

Egy szegedi ügyvéd ellen az ügyvédi kamara megindította a fegyelmi megelőző eljárást.

Az ügyvédi kamara megvédi a szegedi ügyvédek intaktságát.

Alig néhány nappal ezelőtt került a nyilvánosságra egy törvényszéki tárgyalás kapcsán az a nagy port fölvert ügy, amelynek középpontjában egy ismert volt szegedi táblabíró, jelenleg aktív ügyvéd áll és amely még nem tudni milyen következményekkel fog járni. Egy egyszerű és szegény törvényszéki szolgának feleségéről volt szó a törvényszéki tárgyalás során, akinek az ügyvéd-táblabíró mintegy kétfélszáz koronát adott kölcsön és hónapok múlva tízmillió koronát kért tőle vissza. Amikor pedig a szegény törvényszéki szolga ezt az összeget nem fizette vissza, az ügyvéd-táblabíró család miatt eljárást indított ellene. Amikor ezek a dolgok a tárgyaláson kiderültek, a királyi ügyész azonnal elejtette a vádat, mivel azonban az ügyvéd tovább is ragaszkodott a vádlott megbüntetéséhez, itéletre került a sor. A törvényszék kimondotta, hogy az ügyvéd erkölcstelenül magas kamatot kíván szedni, amit pedig a törvény nem részesíthet védelemben.

Ez az ügy napok óta foglalkoztatja nem csak a szegedi ügyvédi társadalmat, hanem az igazságszolgáltatási faktorokat is. Amint az ügy nyilvánosságra került, mindjárt olyan hangok hallatszottak illetékeseknél, hogy ez az ügy nem egyeztethető össze sem az ügyvédi tevékenységgel, sem pedig az ügyvédi rendtartással. Így most az ügyvédi kamara is megtekte a szükséges lépéseket az ügyvéd ellen. Az ügy részleteiről egyébként a Délmagyarország a következőket jelentheti:

Egy törvényszéki szolga felesége a nehéz gazdasági viszonyokban nem tudott megélni férjének sovány fizetéséből. Így néhányszor apróbb kölcsönöket vett fel ismerőseitől. Amikor pedig legutoljára egy tízmillió kölcsönt nem tudott visszafizetni, dr. Márton József ügyvéd, volt itelőbírói bírósági segéte ki. Ez alkalommal mintegy kétfélszáz korona kölcsönt adott át a törvényszéki szolga feleségének heti két százezeres köztükmatra. Az asszony egy ideig fizetgette a magas kamato, majd nemsokára kijelentette, hogy a magas kamatot férje kicsiny fizetéséből képtelen tovább fizetni. Az ügyvéd ekkor kötelezványi íratott vele

alá, amelyben az állott, hogy az asszonytízmillió koronával tartozik. Mikor pedig a törvényszéki szolga felesége a szerződés aláírása után hosszabb ideig megint csak nem tudott fizetni, dr. Márton család miatt tett ellene följelentést. A fölterjesztés ezen a vádlott asszony kétségbeesetten adta elő, hogy a tízmillió kötelezványt csak azért írta alá, mert a volt táblabíró azzal fenyegette meg, hogyha nem írja alá, kidobtatja állásából férjét.

Dr. Gömör, a tárgyalást vezető táblabíró kérdésére ezután dr. Márton is elismerte, hogy ténylegesen csak kétfélszáz koronát adott át, de az összeg az időközben fölzaporodott kamatokkal tízmillióra emelkedett föl. Amikor ez a kijelentés elhangzott, fölállott a vádat képviselő ügyész és kijelentette, hogy elejti a vádat. Dr. Márton azonban még ezek után is ragaszkodott a vádlott asszony megbüntetéséhez.

Néhány perc múlva Gömör táblabíró kihirdette a törvényszék itéletét, amely szerint az asszonyt fölmenti a vád alól, mivel az erkölcstelenül horribilis kamatot a törvényszék nem honordíthatja. Az itélet indokolása szerint a tárgyaláson kitűnt, hogy ravasz fondorlat nem történt, dr. Márton pedig a tulmagas haszonszerzés reményében adott kölcsön kétfélszáz a szegény asszonynak.

A bírói itélet általános megnyugvást keltett a nyilvánosság előtt, az ügyvéd követelése pedig annál inkább feltűnt, kellett, mivel azt egy volt táblabíró követte el. Az ügyvédi kamara azonnal megtekte a szükséges lépéseket, mert az ügyvédi rendtartás 68-ik paragrafusa szerint ilyen eljárás nem egyeztethető össze az ügyvédi működéssel.

A kamara azonnal felszólította dr. Márton, hogy tegyen igazoló jelentést az ügyről és egyben a büntető íraitat beszereztesse a törvényszéktől. Az igazoló jelentés beérkezése után a szegedi ügyvédek többségének az az álláspontja, hogy az ügyvédi rendtartás szerint meg kell indítani dr. Márton ellen a fegyelmi vizsgálatot, természetesen erről az iratok beérkezése után dönt a fegyelmi bíróság. A szegedi ügyvédi kamarának ugyanis, értesülésünk szerint, az az álláspontja, hogy

minden körülmények között megvédi a szegedi ügyvédek reputációját és intaktságát. Ilyen művelet pedig nem egyeztethető össze — többek véleménye szerint — az ügyvédi működéssel,

mert a követelt összeg tulhadjja annak a haszonnak mértékét, amelyet a törvény megvédi. Az érdekes ügy fejleményeit az egész nyilvánosság fokozott érdeklődéssel várja.

Egyideig még elhúzódik a városok beruházásának megkezdése.

Budapest, augusztus 1. Mivel tegnap a kormány is hozzájárult a minisztertanácsor a városok kölcsönszerződéséhez és a pénzüsszeg folyósításának a módjához, az amerikai Speyer-bank-ház augusztus 7-ére minden nehéztég nélkül folyósíthatja a 39 magyar vidéki város számára szóló 10 millió dolláros kölcsönt.

Ez azonban még nem jelent annyit, hogy a beruházásokat a városok 7-én mindjárt meg is kezdhetik. A városoknak a beruházást tervekre vonatkozó határozatait ugyanis még nem érkeztek fel teljes számban az illetékes hatóságokhoz, azonfelül be kell tartani a városoknak a hivatalos utat is a felterjesztésükben, hogy a kölcsönt kézhezkaphassák. Ez pedig még a mai napól számítva is jelent pár hetet, úgy hogy augusztus 7-ike után is még néhány napba belekerül a legjobb esetben, amíg az Amerikából átutalt pénzüsszeg a beruházásokat végző városok kezéhez jut.

Várhidy Lajos gazdasági főtanácsor, a Városok Kongresszusának igazgatója ezeket mondotta a kölcsön folyósítása körül várható helyzetéről:

— Rendezett tanácsu városok és törvényhatósági városok vesznek részt tudvalevően az akcióban, de a városok csak úgy kaphatják meg a kölcsönt, ha betartják a hivatalos utat a különböző fórumokon keresztül. A rendezett tanácsu városoknál először a megyéhez megy

a felterjesztés és az igénylés. Azután 15 napos közszemlére teszik ki a törvény szerint a város felterjesztését és ezután kerül a dolog a megyei és a belügyminiszterhez, aki azt közli a pénzügyminiszterrel is és erre megtörténhetik az intézkedés a minisztérium részéről az illető város kölcsönének jóváhagyása iránt. A miniszterhez való felterjesztésre természetesen a törvényhatósági városok is kötelesek. Ilymódon a hivatalos ut betartása miatt előreláthatóan még az augusztus 7-iki terminus után is belekerülhet pár nap, amíg az átutalás megtörténtével a szükséges jóváhagyások esetén a kötvénykibocsátó bizottság az egyes városok rendelkezésére bocsáthatja és szétoszthatja a kölcsönt.

A kötvénykibocsátó bizottságban különben a Városok Kongresszusának elnökségén kívül három tag foglal helyet. Az egyik tagot a belügyminiszter, a másik tagot a pénzügyminiszter nevezi ki. Ezek a kinevezések azonban eddig még nem történtek meg, legalább is nem publikálták a két kinevezett tag nevét. A harmadik tagot a vidéki városoknak kell megválasztaniuk a bizottságba.

A 39 város kiküldöttjei ma délelőtti 11 órakor jöttek össze a központi városháza egyik III. emeleti termében, a kötvénykibocsátó bizottságba kijelölendő városi kiküldött megválasztására. A választás eredményét azután a városok felterjesztik a minisztériumhoz.

A Délmagyarország támogatja a munkásságot, a munkásság támogassa a Délmagyarországot.

Bús humorú zsarolási manőverek az oláh határon.

Hódmezővásárhely, augusztus 1. (A Délmagyarország tudósítójától.) Néhány nappal ezelőtt érkezett vissza Hódmezővásárhelyre dr. Losonczy Endre, a zeneművészeti főiskola növendéke román megszállott területéről, ahol románok látogattak meg. Tapasztalatai éles fényt vetnek arra a zűlöztségre és

a polinéziai szigeteket is megszállító állapotra, amelybe a hajdan civilizált vidéket az oláh megszállás juttatja a trianoni "béke" jóvoltából.

Alig lépte át dr. Losonczy a "román" határt, a határrendőrség kapitánya azonnal letartóztatja őt azzal az indoklással, hogy

magyar színészeknek szigorúan tilos a Romániába való beutazás.

Hasztalan bivalkozott Losonczy arra, hogy az utlevélen mint a zeneművészeti főiskola növendéke szerepel, ez pedig még korántsem jelenti azt, mintha színész volna, a kapitány ur egyszerű közlegényteléssel intézte el a dolgot. Arra a megjegyzésre pedig, hogy ha őt valóban az artisták közé sorolják s ha a tiltó rendelet valóban fennáll, akkor miért adott neki vizumot a budapesti román követség? — a kapitány fölnevetett és azt mondta, hogy neki semmi közze sincs ahhoz,

mit csinál, vagy mit nem csinál a követ ur.

Dr. Losonczyt elcipelték a közeli őrszobára, mialatt fiatal lányokra — akivel egyedül utazott — egyedül maradt a perronon, idegen emberek közt, a bizonytalanság kétségbeesésében. Losonczy két napig volt a kapitány őrzésében s ezalatt férges, ronda pricesen, regáti mókok között kellett aludnia s még az illemhelyre is csak négy szurony között mehetett. A kapitány célzatából végre megsejtette,

hogy csak egyszerű zsarolási manőverről van szó.

gyorsan alkalmazkodott tehát az oláh néprajzi viszonyokhoz s 1200 lei árán ismét az uccára került "szabad embernek." Az állomáson újabb meglepetés érte. A vámörsg újból feltartóztatva azzal az ürüggyel, hogy át lépésekor nem mutatta be a podgyászát (persze, hogy a csodába mutatta volna be, mikor a vonatról egyenesen a kasszányába cipelték!) A vonat már indulófélben volt, a vámörsg pedig vissza akarta kísérni Losonczyt a parancsnokságra. Már indultak, mikor a kísérők egyike — aligha a saját kezdeményezésére — megsugta Losonczynak, hogy "velük is lehet okosan beszélni".

Ujabb 300 lei árán utasunk végre kiszabadult a nagyszalontai maffia karmaiból, még éppen el tudta érni a nagyváradi vonat s tovább utazott a három teherkocsival boldogított keleti "expresszen..." Ugyanazon az expresszen, amellyel egykor Scufus Viator

utazott az európai civilizáció nagyobb dicsőségére.

Nagy szerencsétlenség a londoni közúti vasuton.

London, augusztus 1. Tegnap itt két közúti kocsit összeütközött. Huszonkét ember részben súlyosan megsebesült.

TÁNC
SZERDÁN SZOMBATON VASÁRNAP
A VIRÁGH-KIOSZKBAN

Ha megfujják a trombitát!...

Porcsolt Kálmán nagysikerű hazafis szkeccse, kedden és szerdán Kőrös Muzikban.